

ЗАНЕМЕЛИТЕ КАМБАНИ

Елин Пелин

На другия ден беше Успение Богородично, храмовият празник на Жрелинския манастир, прочут по чудотворната икона на светата майка и по трите сладкогласни камбани, чиито ек благославяше цялата плодородна котловина, над която манастирът господствуваше с блата си ограда горе в планината.

По стар обичай тия камбани се биеха само на Успение и на Великден и първият удар се даваше от ръката на самия изумен. Тогава техният меген ек се разнасяше от камбанарията звучен, сладък и тържествен, сякаш слезаше от небето, разстилаше се на широки вълни, падаше над селата, подемаше душите към бога и обръщаше очите към неговите селения – небесата.

И богомолците от деветте села на широката котловина и от по-далеко приждаха да се черкуват в стария манастир, да се покланят на чудотворната икона, да поднесат дар и да искат изцеление на душата и на тялото си.

Старият изумен отец Иоаким погледна слънцето, което беше вече паднало зад големия манастирски орех, видя, че сянката на дългия чардак е покрила половина черквичката, а плаха тревожа сви душата му. Наближава вечерня, трябва да удари камбаните.

Готов ли е?

Той погледна ръцете си да види чисти ли са, погледна изменения двор и хората, които на купчини стоеха пред камбанарията и гледаха нагоре. После се качи, мина по широкия и дълъг чардак на зданието, дето бяха кулите на калугерите, слезе пак с бързи крачки по високите дъсчени стъпала и се изгуби някъде из двора. От два деня той добър старец не си е почивал. Той искаше да бъде готов за тържествения празник. Всичко да бъде чисто, изправно. Да свети. Ще гоидат всякакви хора, и прости, и знатни. И Владиката може да гоиде. Всяка паяжинка в черквичката беше изметена, всяко кътче – прегледано. Каменните плочи бяха измити, лъснати. Особено се радваше изуменът на златния ореол, с който един богат човек от далечно място гоиде и украси славата на чудотворната света

майка. Той постави и скъпа лава копринена забеска на иконостаса пред нея.

Много пъти отец Иоаким идва пред иконата, поправя гънките на тая забеса и се радва на моя ореол от чисто злато.

Всичко бе готово. Наближаваше тържественият час. Братята бяха вече по кулите си и се приготвяха за вечернята.

Но изуменът искаше още веднъж да провери. Може би е забравил нещо. И той отново влезе в черквичката. Малка, ниска стара черквичка, гадена кой знае в кои години, запомнила старите царе, преживяла робството и благословила новото царство. Вътре вече бе влязъл вечерният мрак и се молеше пред запалените кандилца, чиито малки пламъчета се губеха пред благите усмивки на светиите. Те бяха умилително тържествени пред деня на големия празник.

Дядо изумен спря учудено на прага, защото видя пред светлата икона тъмния силует на жена с дете в ръка. Старецът се ядоса. – На днешната вечерня не се влизаше в черква, преди да ударят тържествено камбаните. Така беше обичай.

Той пристъпи тихо към влязлата и я изгледа. Тя беше дрипава, мръсна, забрадена с нечиста кърпа, така че само очите ѝ се показваха. Тя бе стъпила на плочите с боси, изцапани крака, които бяха отпечатали стъпките си по пода, и това ядоса повече чистия старец. Жената не го усети. Тя се молеше високо, с плач, и поднасяше пред стъпите на светата майка своето болно дете, бledo, извехнало, като ланско цвете. То бе склопило очичките си, дишаше тежко и болезнено стенеше.

– Запази ми го и го спаси, майко Богородичко, едничко ми е - шепнеше жената и се навеждаше ниско, като дърво под силата на вятъра. Съзвие ѝ капеха по ступените плочи, както капеше в оскъкът от горящите свещи.

Жената извади от пазухата на ризата си малка игличка със синьо топченце на края и забодя на новото копринено перде.

– Приеми това от мене, свете майко. Нямам нищо друго!

Изображение: Frank Schulerberg, wikimedia.org

– Защо си влязла тук? - каза сърдито старецът. - Камбаните още не са били. Не знаеш ли обичая?

– Не знам, отче - каза объркано жената.

– Излез сега. После, после ела!

Жената покорно се обърна, стисна детенцето в преръжките и тръгна. Отец Иоаким я проследя с поглед. И когато тя мина през светлината на вратата, още един път забеляза колко е дрипава и нечиста.

Изуменът видя, че по плочата, на която стоеше жената, бяха останали кални петна. Той видя върху завесата простата игличка със синята топчица накрая. Тая топчица личеше като дървеница върху хубавата завеска и я грозеше. Отец Иоаким я извади и я захвърли в ъъла. След това се прекръсти пред иконата, оправи хубаво завеската и излезе.

Без тая случка всичко друго беше в ред. Но неговото добро сърце забрави това, като видя, че дворът бе изпълнен с богомолци, които държеха свещи и чакаха да ударят камбаните, за да влязат в черквата. Братята също бяха готови. Те бяха слезли долу и разговаряха с народа за предстоящия празник.

Събралиите се стъписаха, като видяха изумена. Мъжете се поклониха, а жените се наредиха, за да му целуват ръка. Празничното гоиде. Душата на стареца омека и той гласно благослови всички.

Слънцето падаше към ниското и слаб ветрец слезаше от балкана,

на двора, кръстеха се и никои не смееше да прогума. Вцепениха се душите. Братята се качиха на камбанарията да свестяват стареца. Те го свалиха долу. Той се крепеше на ръцете им, бледен като мъртвец, съкрушен, наказан от това велико чудо, и едвам произнасяше:

– Полича божия! Молете се, братя християни, голям грях е сторено.

Въведоха го в черквата. А след него нахлу народът. И всички паднаха на колене, кръстеха се и шепнеха молитви. Жените плачеха с глас. Децата изплашени пишчаха.

Отец Иоаким пагна на колене пред чудотворната икона, смазан, изумен и отчаян. Той удари челото си о студените плочи и дълго остана така. Старото му лице се измокри от съзвие.

Той съзнаваше, че е станало нещо страшно, че бог е разгневен, че голям грях тежи и обременява земята. И не знаеше какво е това, и не можеше да намери думи за молитвата си.

И безпомощен, той вдигна очи към светата майка, чийто образ, обкован в злато, кротко гледаше между двете лава крила на копринената забеса.

Изуменът стана, закръсти се, поправи с несъзнателно движение завеската и замаян, зашурия поглед по иконите, по троновете, по пода. В ъъла под иконостаса той видя синята главичка на иалата, която бе захвърлил, наведе се, взе я като стънен и я забодя на завесата.

И отведнъж навън екна словословещият бога ек на камбаните, разнесе се тържествено и нахлу живо в черквата.

Богомолците бързо излязоха навън, излязоха всички на двора, и братята, и изуменът, и паднаха с поклон на земята, поразени от новото чудо, което видяха.

На камбанарията нямаше никои, а тежките камбани се люлееха силно, свободно, леко и биеха самички.

РУСЕНСКА МИТРОПОЛИЯ
7000 гр. Русе, па. "Св. Троица", № 9
Регистратор:
Иконом Алеко Рачев
Сътрудници:
Свещ. Кирил Синев,
Боян Петков
Вестникът е безплатен и се издава със спомоществователството на Басарбовския скален манастир
Авторски материали можете да изпращате на e-mail: vigra_jivot@abv.bg

Ужас обзе монаха. Дъхът му се спря и притъмня пред очите му. Той изпусна въжето и се строполи на дъсчения малък под пред камбаните.

Хората, изумени, стоеха

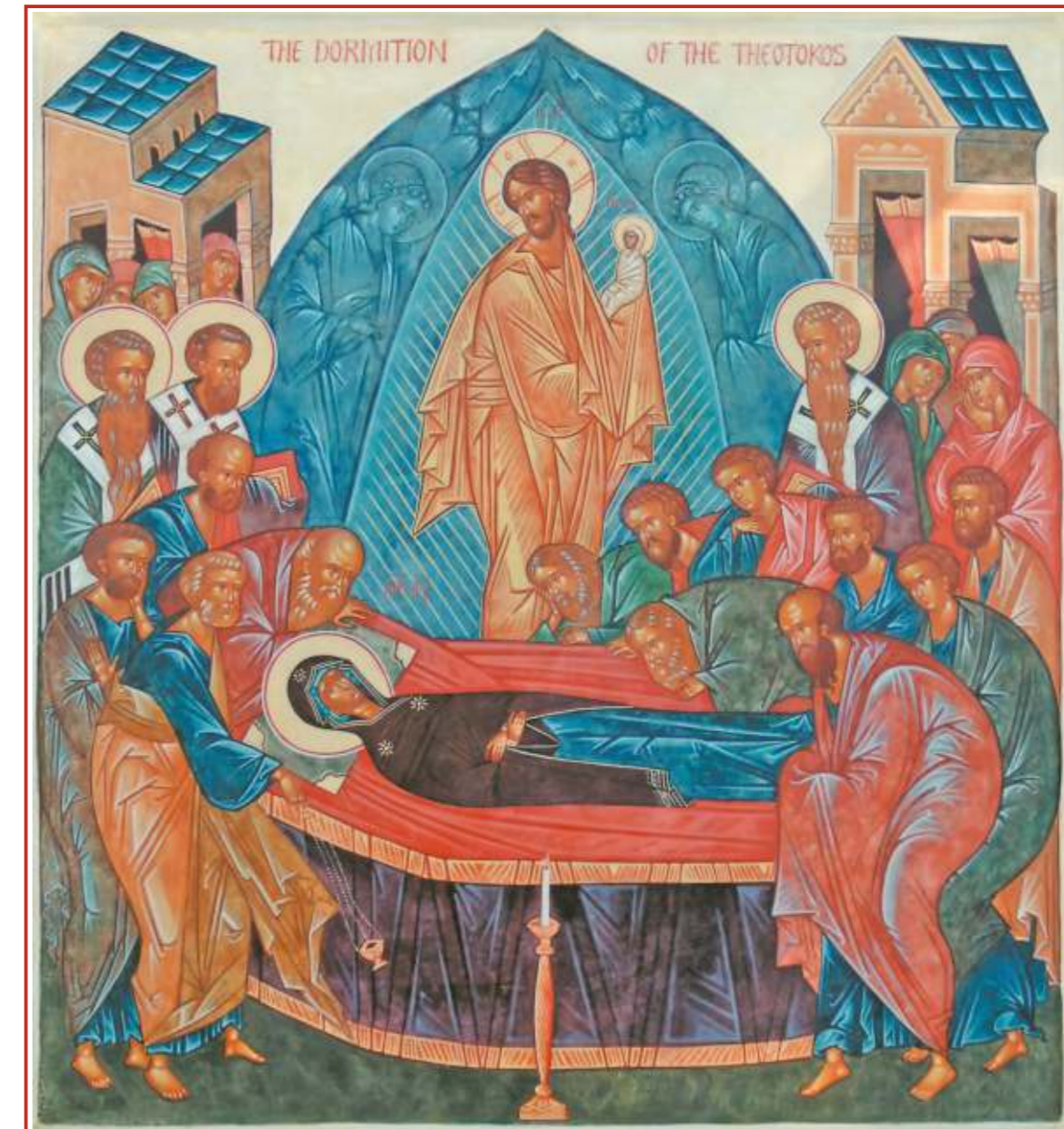
Вяра и живот

ПЕРИОДИЧНО ИЗДАНИЕ НА РУСЕНСКАТА СВЕТА МИТРОПОЛИЯ

Брой 8, август 2018

www.rusenska-mitropolia.bg

Успение на Пресвета Богородица

Из песнопенията на празника:

При раждането си съхранила девството, при успението не си оставила света, Богородице. Преминала си към Живота, Майко на истинския Живот, и с твоите молитви избавяш от смърт нашите души.

Неуморната в молитви Богородица и в застъпничеството - неизменно упование, гробът и смъртта не удържаха. Като майка на Живота премина към Живота, вселил се във вечнодеветвена утроба.

В св. Писание няма повествование за обстоятелствата и края на Божията майка, която след като нейния Божествен син бил разпнат на кръст, се преселила в дома на любимия Иисусов ученик – Иоана и преживяла у него в град Иерусалим до преклонна възраст. Но благоговейното отнасяне на древните християни към Божията майка било толкова голямо, че те не са могли да забравят и да не предават за нейния живот всичко, що са могли да забележат в нейните думи, в нейните отношения, в нейните дела, даже и за нейния външен вид.

От тия древни сказания и предания известно е, че

Успението на Божията майка се съпровождало с много чудни знамения,

първо: Арх. Гавриил, който съобщил на Богородица чудесното и тайното възлощение от нея на сина Божи, сега пък се явил при нея и я зарадвал, като и известил, че нейното силно желание да отиде при своя син, скоро ще се сбъдне.

По един чудесен начин в самия ден на нейното успение в Иерусалим апостоли (освен Тома) мигновено се събрали, които били разсеяни на разни страни на проповед и станали свидетели на Нейната блажена кончина, при която се

явило сияние и голяма светлина и сам Господ Иисус Христос

с множество Ангели и праведни духове осенил своята светейша майка при изхода на нейната душа.

С думите: „Готово сърце мое Боже, Готово сърце мое! Буди ми и нине по глаголу твоему“ и като се наслаждавала на неизречения поглед на пресветото лице на Своя син и с преголяма

любов към Него, предала своята душа в Неговите ръце без ни най-малки телесни страдания, а просто заспа в най-сладък сън. В момента на погребението на Божията майка, когато всички св. апостоли, съпроводени от множество вярващи с пеене на псалми, със запалени свещи, пренасяли нейното честно тяло през Гетсиманската градина за Еленската гора, близо до Иерусалим, където били погребани нейните праведни родител и нейния

обручник Иосиф, един чудно светъл облак осенявал това свещено шествие, от началото до края.

В третия ден подир успение Богородично –

когато и св. ап. Тома вече достигнал, не без особено Божие усмотрение, (който не успял да гоиде и при съста на погребението) пожелал да се поклони на гроба на Божията майка, пребиваващите св. апостоли още при гроба решили

да отваят камъка от гроба по желание на ап. Тома и за утешение на опечаления апостол, който не бил на погребението.

Но като отворили гроба, не намерили тялото на Божията майка в гробната пещера. **Тогава всички се убедили, че тя е възкръснала.** Това нещо е било в третия ден. Възкръсналия, в третия ден, а в 40-я ден възнеслия се на небето Иисус, възкресил и възнесъл на небето своята пречиста Майка, за да се изпълнят

думите на пророк Давид:

„Возкреси Господи В покои твои Ти и Кивот светиини твоя“.

Подир това, когато св. апостоли седели на своята трапеза, видели те Пресветата Дева високо на въздуха жива с множество ангели, стояла в неизречена светлина и чули нейния глас, като казала:

Радвайте се, аз съм с вас всякога...

Това явление убедило още повече св. апостоли, чрез тях и цялата църква във възкресението на Божията майка. Наредено било щото мъртвата на Божията майка да се нарича успение, тъй като тя, като, че ли за малко време заспала сладък сън и след това пак се събудила като от сънна грамка и завинаги се отърсила от гробата снливост на тялото, като видяла светлото Божие лице и влязла в Неговата слава за вечния живот.

Още от древни времена е установен празника успение Богородично.

С много песнопения св. църква похвалява св. Богородица, между тия песнопения, най-забележителен и най-съдържателен е тропара на успение: „В раждането, девството си запазила; в успението си светът не си оставила Богородице, преминала си към живота, ти, която си майка на същия живот и с твоите молитви избавяш от смърт нашите души“, а кондака тъй я похвалява: „В молитви неуморимата Богородица и в ходатайство за нас неизменната надежда гробът и смъртта не удържаха, защото, като майка на живота, Онзи, който се засели във всякога девствената ѝ утроба, я пресели във вечния живот“.

✦

Списание „Беседа“, изд. Григор Гавазов, София, 1925 г.

РУСЕНСКИЯТ МИТРОПОЛИТ НАУМ СЪСЛУЖИ С АЛЕКСАНДРИЙСКИЯ ПАТРИАРХ ТЕОДОР НА ПЕТРОВДЕН

По решение на Св. Синод на БПЦ-БП, от 26 до 30 юни 2018 г. Негово Високопреосвещенство Русенският митрополит Наум взе участие в тържествата посветени на св. ап. Павел в гр. Верия, Гърция, организирани от Негово Високопреосвещенство Пантелеимон, митрополит на Верия, Науса и Кампания. Българският архиерей се среща и разговаря с представителите на всички Поместни православни църкви, присъстващи на тържествата, изнесе доклад за Мисията на Църквата и връчи грамоти на заслужили младежи.

На 29 юни 2018 г., празник на първоверховните апостоли Петър и Павел, бе отслужена съборна св. литургия, възглавена от Негово Блаженство Александрийския и на цяла Африка патриарх Теодор и представителите на Поместните православни църкви. В последвалите приветствия митрополит Наум поздрави всички от името на Българския патриарх и Св. Синод, а по-късно се среща и разговаря с Александрийския патриарх Теодор.

ПРАЗНИК НА МАНАСТИРА „СВЕТА МАРИНА“

На 17 юли 2018 г., когато Православната ни църква почита света великомъченица Марина, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отслужи св. литургия в манастира „Св. Марина“, край село Каран Върбовка, по повод празника на св. обител. На архиерея съслужиха: архим. Атанасий (Султанов) от Западно-европейската епархия на БПЦ, архим. Симон (Бодуров), ст. ик. Валентин Лазаров, архиерейски наместник за Поповска духовна околия, свещ. Кирил Синев, и дяконите Орлин Янчев и Росен Георгиев. В богослужението взеха участие още дванадесет свещеника от различни епархии на Румънската православна църква, пристигнали в манастира с групи поклонници. На тържеството присъстваха и десетки поклонници от гр. Русе, както и поклоннически групи от страната. В края на Св. литургия Негово Високопреосвещенство произнесе проповед за мъченическия подвиг на св. Марина и предизвикателствата на нашето време. Архиереят благодари на многобройните поклонници за споделената духовна радост и за специалното присъствие на гостите от съседна Румъния. Отслужен беше водосвет за здраве и се освети новата икона на св. Марина, наречена Каранвърбовска, която е дарение за манастира.

В ПРЕСТОЛНИЯ ГРАД РУСЕ ТЪРЖЕСТВЕНО БЯХА ПОСРЕЩНАТИ МОЩИТЕ НА СВ. ЛУКА ВОЙНО-ЯСЕНЕЦКИ И НА СВ. МАТРОНА МОСКОВСКА

С тържествен звън на църковните камбани на 4 юли 2018 г. в престолния град Русе благоговейно бяха посрещнати честните мощи на св. Лука Войно-Ясенецки и св. Матрона Московска от Негово Високопреосвещенство Русенския митрополит Наум, духовници и миряни. Светините, донесени от Елистинската и Калмикска епархия на Руската православна църква, придружени от ст. ик. Добри Чаков, протосингел на Доростолска епархия, бяха поставени в центъра на катедралния храм „Св. Троица“, където се отслужи благодарствен молебен. Митрополит

нашето съвремие, доказателство за което са двамата просияли светци - св. Лука Войно-Ясенецки и св. Матрона Московска, живели през 20 век.

Многобройни вярващи, присъстващи на посрещането, имаха възможността да се поклонят на светините, получавайки от свещенослужителите техните жития. Мощите на св. Лука Войно-Ясенецки и на св. Матрона Московска останаха в русенския катедрален храм до 8 юли, когато след архиерейска св. литургия бяха изпратени тържествено.

ОСВЕЩАВАНЕ НА НОВОПОСТРОЕНИЯ ХРАМ „СВЕТИ ПАНТЕЛЕЙМОН“ В ГРАД БЯЛА

На 27 юли 2018 г. Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум и з върши чинопоследованието на пълното осветяване на новопостроения храм „Св. Пантелеимон“ в гр. Бяла, влагайки в св. му престол частици от мощите на св. Пантелеимон и св. Теодор Тирон. На архиерея съслужиха: архим. Василий,

протосингел на Софийска митрополия, архим. Атанасий, протосингел на българската Западно-европейска митрополия, архимандритите Симон и Йосиф от Русенска епархия, свещенослужители от Румъния, отците Георги Стоянов и Серафим Великов от гр. Бяла, протодякон Иван Петков и дякон Росен Георгиев.

На празничното богослужение присъства г-н Бойко Борисов, министър-председател на Република България, подпомогнал довършването на храма, придружен от депутати и представители на държавната власт, както и г-н Тудор Флория, кмет на общината с град Бяла Община Градинари в Румъния, допринесъл значи-

телно за градежа на храма и особено за неговата благоукраса, и г-н Димитър Славов, кмет на Община Бяла, по чиято инициатива стана възможно това храмостроителство.

Министър-председателят подари на новоосветения храм комплект богослужебни събуди, обявявайки, че ще бъдат предоставени още 162 000 лева за довършването на русенския храм „Всех Святых“ и по чертавайки готовността си да подпомага и занапред на инициативите на Българската православна църква, а г-н Димитър Славов предаде официално на митрополит Наум нотариален акт на храма и прилежащата му територия, собственост на Русенската митрополия.

Въздигането на православен храм в град Бяла е било съкровено желание на местните жители от четвърт век насам, а първа конка за построяване на

такава църква е направена още в далечната 1992 г. от приснопаметния митрополит Геласий, управляващ по онова време епархията, но проблеми от различно естество са възпрепятствали строежа.

Идеята за реализиране на жадувания храм „Св. Пантелеимон“ бе възобновена с нова сила едва след избора на настоящия кмет на Община Бяла г-н Димитър Славов и учредяването през м. август 2016 г. на Сдружението „Свети Пантелеимон“, с председател г-н Венцислав Ангелов, които се потрудиха всеотдайно за осъществяването на това благородно дело. Така се стигна и до започването на същинското храмостроителство, след като на 6 септември 2016 г. Русенският митрополит Наум положи нов основен камък за неговото изграждане.

Снимка: Атанас Димитров - АтаДим

ХРАМОВ ПРАЗНИК В БАСАРБОВСКАТА СВ. ОБИТЕЛ

На 6 август 2018 г., Преображение Господне, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум отслужи св. литургия в храм „Свето Преображение“ в Басарбовската св. обител. На архиерея съслужиха: йером. Филарет, игумен на манастира „Св. Марина“, свещ. Недялко Димитров и свещ. Атанас Запрянов. На клира пъяха: свещ. Станимир Велчев и прот. Светослав Георгиев, подпомогани от младежите Галин Георгиев от Разград, ученик в Духовната семинария в гр. Ксанти, Гърция, и Пламена Георгиева от Разград, специален гост на детската школа по пеење в Русе.

В края на богослужението Владиката произнесе проповед, благослови гроздовите плодове от тазгодишната реколта и поздрави християните, дошли за да се помолят на св. литургия на втория манастирски празник. За здраве и благословение на всички поклонници бе раздаден осветен рибен курбан.

РУСЕНСКИЯТ МИТРОПОЛИТ НАУМ ВЪЗГЛАВИ АРХИЕРЕЙСКО СЪСЛУЖЕНИЕ НА ИЛИНДЕН В РУМЪНИЯ

С благословието на Негово Блаженство Румънския патриарх Даниил и по покана на епископа на Ковасна и Харита Андрей, Негово Високопреосвещенство Русенски митрополит Наум бе гост за храмовия празник на манастира Топлица – Илинден (20 юли

2018 г.). Българският архиерей възглави празничната св. литургия, в която взеха участие и Н. В. Теодосий, архиепископ на Томи, еп. Лучиан на Карансеш, еп. Гурий на Дева и Хунегоара, еп. Андрей на Ковасна и Харита – домакин на празника, еп. Емилиан,

викариј на епископията на Араг. В края на богослужението Негово Високопреосвещенство благодари за поканата да сподели духовната радост на празника, отпразвайки благодарствено и напредък на румънския и българския народ.

